

ת"פ 30289/07 - מדינת ישראל נגד מוצפא עבד אלעוזי

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 17-07-30289 מדינת ישראל נ' עבד אלעוזי
תיק חיזוני: 302968/2017

בפני כבוד השופטת אתי כרייך
מ雅思ימה
מדינת ישראל
נגד
נאשימים
מושפע עבד אלעוזי

החלטה

בקשה שנייה לתקן כתוב האישום.

תמצית הליכים והחלטה קודמת

נגד הנאשם הוגש כתוב אישום בגין עבירות כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב-1952, התפרצות למוגרים בצוותא לפי סעיף 406(ב)+29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), גנבה בצוותא לפי סעיף 384+29 לחוק.

הנאשם כפר בעובדות כתוב האישום ביום 13.9.17 ומועד שמייעת הראיות נדחה לראשונה ליום 29.11.17. יומיים עברו למועד זה, הגישה המ雅思ימה בקשה לתקן כתוב האישום, סד הזמן הקצר מבלי שהבקשה העבירה תחילתה לתגובה ב"כ הנאשם, הביא לכך שהבקשה נדונה בפתח הדיון שנקבע לשמייעת הראיות ביום 29.11.17 כאמור.

לאחר ששמעתי טיעוני ב"כ הצדדים בפרט בעניין הוספה עד תביעה ליור אהרון שמעולם לא נגבתה אמרתו, ושל העובדה כי הייתה בהחלטה כדי להשליך במישרין על עדות נספות של עדי התביעה, נאלצתי לדחות את מועד שמייעת הראיות.

בהחלטה מיום 3.12.17 הורתתי, בהתמצית, על קבלת הבקשה באופן חלק, באופן שנדרשת הבקשה להוספה העד ליור אהרון בהינתן כי הדבר מנוגד להוראות סעיף 77(א)לחסד"פ וכי אין בהכרח מדובר בעדות טכנית, שכן זו מעולם לא נגבתה, יש בכך כדי לפגוע בהגנת הנאשם. בגיןך, אפשרתי הוספה של השוטר דין דוד גורדון אשר ערך דוח צפיה שהוא חלק מחומר החקירה, גם שלא הגיע לידי הנאשם במסגרת צילום התקיק, בהינתן כי דוח הצפיה תועד ברישימת חומר החקירה (להלן: "**ההחלטה הראשונית**"). יעיר כי מועד שמייעת הראיות בתיק נדחה ליום 21.12.17 החל מהשעה 08:30 למשך כל היום.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

בקשה שנייה לתקן כתוב האישום

הבקשה שלפני היא להורות פעם נוספת על תיקון כתוב האישום על דרך הוספה של שלשה עד תביעה: ליאור אהרון (העד מושא ההחלטה הראשונה), נאור שלומי ועופר יוסופוביץ. הבקשה הוגשה לעיוני ביום 13.12.17 ונטען בה בין היתר, כי ביום 3.12.17 3 הורה כבוד בית המשפט למאשימה לבצע השלמות חקירה, אם תסבור כי ראוי לעשות כך והכל בהתאם להנחיית פרקליט המדינה מס' 6.11". כן נטען, כי ההשלמה בוצעה באישור הגורם המוסמך וכי הבקשה הנוכחית וחומרה החקירה שנוסףו הועברו לב"כ הנאשם טרם נשמעו הראיות בתיק, ומכאן שאין בכך פגעה בהגנת הנאשם.

בו ביום הועברה הבקשה להתייחסות ב"כ הנאשם אשר ביום 14.12.17 התנגדה לבקשת ולא הוסיפה.

דין והכרעה

יש מקום לשוב ולהזכיר למאשימה כי עליה לסיים את החקירה ואת איסוף הראיות טרם הגשת כתוב האישום והדברים הנם בבחינת מושכלות יסוד. כנΚודת מוצא ודומה כי על כך אין מחלוקת - החקירה הושלמה בהנחיית ובאישור הגורם המוסמך, ר' ייחידת תביעות מרכז ומכאן שאין אלו מצויים עוד בגדרי סעיף 77 להסדר פ' .

לעתים, בצדק אם לאו, יש ונדרשת השלמת חקירה לאחר הגשת כתוב האישום. בעניין זה נקבע כי **"לא לモתר לציין כי פעולות השלמת חקירה יכול וייעשו אף לאחר הגשת כתוב אישום, בנסיבות ובדרך המפורטת בהנחייה מס' 11.11 של פרקליט המדינה"** (כבוד השופט י' עמיות בבש"פ 1270/14 זוהר שפון' מ' מדינת ישראל). יעיר בהמשך החלטה הראשונה, כי גם שהמאשימה אינה רואה לצוין לשבח על התנהלותה והשייהו במועד השלמת החקירה, אינני עוסקת במתן צוונים למאשימה ובמקורה זה משבצתה ההשלמה באישור הגורם המוסמך איני רואה פגם באישור שנייתן למאשימה להשלים את החקירה.

על רקע דברים אלו נקבע לא אחת כי יש לאפשר תיקון טעות של המאשימה, אם ניתן לתקן מבלתי גורום עיות דין לנאשם ופגיעה בהגנתו כאמור בסעיף 92 להסדר פ' הקובלע כי:

"בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקש בעל דין, לתקן כתוב אישום, להוסיף עלייו ולגרוע ממנו, ובלבך שניתנה לנאשם הזדמנויות סבירה להציגו..."

בנסיבות אלה, לאור הנימוקים שאפרט מצאתו להיעתר לבקשתו. אין מדובר בבקשת תיקון כתוב האישום על דרך של הוספה עובדות, או הוראות חיקוק, אלא להוספת עדים שיאפשרו הגשת ראייה, החקירה הושלמה וחומר החקירה הנוסף הועבר לב"כ הנאשם, מדובר לכואורה, בחומר מהוות המשכו של החומר המקורי אשר הונח בפני הנאשם במועד צילום התיק, זאת ועוד, מצויים אנו בפתח הלין שמיעת הראיות שנדחה ביום 21.12.17 והחומר הנוסף הועבר לב"כ הנאשם לפחות שבוע ע過ר למועד זה וניכר כי בפרק זמן זה יכולת הכנת הגנתו של הנאשם לא תיפגע, אחרון ולא בחשיבותו, אני מתתקשה לראות למקרא כפירתו הכללית של הנאשם מיום 13.9.17 במה תיפגע הגנתו אם יתווסף לרשות עד'

התביעה העדים כמבוקש, ותגש באמצעותם ראייה שהייתה כאמור חלק מחומר החקירה (בכפוף ל מבחני קבילות כמובן). לו היה הנאשם נocket קו הגנה פוזיטיבי ברור המבahir הפגיעה הקונקרטית, שיש בו הסתמכות על תМОנת הריאות הקיימת במקור, אפשר והיה מקום למצוא פגעה אפשרית בהגנתו. ולא היא.

ראיתי לשוב ולהוסיף כי התנהלות המאשימה לצד השהוי בו נקטה (כפי שהובאה במסגרת ההחלטה הראשונה) נלקחה בחשבו ולא נסתרה מעוני, ואולם, מצד חובהה של המאשימה לפעול בשקייה רואיה לאיסוף הריאות ולהגיע כתוב אישום רק כאשר מנגעה היא לכל מסקנה שדי בראיות שבידה לצורך הרשות הנאשם, יש לאפשר לתיקן שגיאה ששגתה, והכל כאשר אין בכך ממשום פגעה בהגנת הנאשם. בעניין זה נקבע בעבר כך:

"**ニסיוון החפים**, אשר **גבש את כללי הדיון**, **קבע איזון** בין **צרכי הנאשם** לבין **צרכי החברה** מזה. **צרכי הנאשם**, אלה **צרכיו האמיתיים** למשפט הוגן, אם **בשלב החקירה** ואם **בשלב המשפט**. **צרכי החברה**, אלה **צרכיה האמיתיים** להרשות האשמים ולזכוכיו החפים מפשע. איזון זה מתערער, כאשר **כללי הדיון** מופעלים, באופן שפגמים וכישלונות טכניים של התביעה או של ההגנה חריצים את גורל המשפט. אמון הציבור בתבונת המערכת הפלילית מתערער, שכן אין הוא - בלשונו של הנשיא זמורה - **ששופטיו נכנים לטרקלין**, שבו דנים על חטא ועונשו, אלא רואה הוא את שופטו עומדים בפוזדור ודנים על עניינים טכניים גרידא." (ע"פ 951/90 קניר נ' מדינת ישראל).

המשפט הפלילי שואף להגיא לחקור האמת. הוא אינו מבוסס על תחרות בין צדדים נוגדים, באופן שטעותו של אחד תביא להכרעה שגואה החוטאת למטרת העל של המשפט הפלילי - הרשות האשמים וזכוכיהם של החפים, והכל תוך שמירה על הлик הוגן עבור הנאשם והקפה על מלאו זכויותיו כך שייקבל לידי את מלאו חומר התביעה המהווה חומר החקירה כנגדו. ראה בעניין דומה:

"אין לקבל מצב דברים לפיו תיסגר האפשרות בפני התביעה להשלים דברים שהתגלו כטעונים השלמה. ההליך הפלילי נועד לגילוי האמת ולעשיות הצדק ונקל לשער כי יהיו מקרים בהם דווקא הנאשם יהיה זה שיבקש השלמת חקירה או תיקון עניינים שנודעו לו לאחר שהוגש נגדו כתב אישום. מתן אפשרות להשלים ראייה בשלבים מאוחרים פועלת לשני הצדדים והשיקולים של עשיית צדק יפעלו באופן זהה גם אם הנאשם יבקש להשלים את ראיותיו... עניינו מדובר בהוספת עד אחד לרשות עד התביעה. עדותו של עד זה הועברה זה מכבר לידי כל הנאשם. הריאות בתיק זה טרם החלו להישמע ובמצב דברים זה עומדת בפניו נאים 10 ו- 11 האפשרות להתקנון למשפטם, ולא ניתן לומר כי הגנטם תיגרע. הוספת העד לא תגרום גם עינוי דין לנאים..." (ת"פ (מח' - י-מ) 366/99 מדינת ישראל נ' סבירסקי ואח').

יובהר כי אף אם מדובר בראייה ממשוערת שאפשר וتسويיל להרשות הנאשם (ואינני קובעת כך כמובן שכן טרם נחקרו לחומר הריאות), אין לראות בעובדה זו כשלעצמה, עיות דין לנאים. הנחת המוצא היא שראייה זו נחוצה למאשימה להוכיחת האשמה שאחרת לא הייתה פועלת להשגתה, בוודאי לא בשלב זה. מכאן שעצם השימוש בראייה זו אינה משום עיות דין עבור הנאשם. לצורך קביעה שיגרם לנאים עיות דין באם יותר השימוש בראייה זו, נדרש הצבעה על נזק שמקורו אינם בשימוש בראייה בלבד, אלא בשל מערכת נסיבות ההופכת את השימוש בראייה לפוגעני ובלתי הוגן, למשל אם נפגעת יכולתו להתגונן כראוי בשל חומר שימושם לא נחשף אליו.

בעניינו, נראה כי הראיות שנעודו להכשיר את הסרטון שהיא חלק מהחומר החוקרי הובאו לעיון ב"כ הנאשם עוד טרם הגשת בקשה זו וניתן להיערך לדין שנקבע 21.12.17.

כל שתידרש ארכה נוספת לחקירה העדים מושא הבקשה, אין מניעה שהעדים יעדכו שלא בישיבה שנקבעה. נושא זה יתאמו ב"כ הצדדים ביניהם ועדכנו יומנו של בית המשפט עובר לישיבה.

סיכון של דבר - לא רأיתי כי בעיתוי הנוכחי, תפגע ההזדמנויות הסבירה להtagNON וכפועל יוצא, תגרם פגעה בהגנת הנאשם. משתוון המחדל באישור הגורם המוסמך, ואין עוד מגבלה להגשת הראיות ולהקירת עדי המשימה תוך ניהול קוו הגנה אפקטיבי, ראייתי להעדייף את האינטראס הציבורי וחקיר האמת.

אשר על כן הנני מתירה את התקון המבוקש. למען הסדר הטוב, תגיש המשימה עד ליום 18.12.17 כתוב אישום מותוקן בהתאם לתיקונים שהותרו.

יובהר כי מועד ההוכחות שנקבע עומד בעינו והצדדים יהיו ערוכים לחקירה כל העדים בהתאם לכתב האישום המתוון, אלא בהתקבל בקשה מראש לדוחות את חקירת העדים שנוסף במסגרת בקשה זו למועד מוסכם אחר.

המציאות תמציא היום וללא דיחוי החלטתי לב"כ הצדדים באמצעות הפקס.

ניתנה היום, כ"ט כסלו תשע"ח, 17 דצמבר 2017, בהעדך
הצדדים.